

ارتباط بین مدیریت سود و بحران مالی با تأکید بر توانایی مدیریت

شماره ۵ / پیاپی ۱۴۰۱ (همه مطالب این شماره در حقیقت این پیاپی میباشد) / ۱۳۹۸

تحویل ذاکری

کارشناسی ارشد حسابداری، موسسه آموزش عالی داشبوران، تبریز، ایران. (نویسنده مسئول).

tohid4407@yahoo.com

دکتر سعید انور خطیبی

استادیار گروه حسابداری، واحد ایلخچی، دانشگاه آزاد اسلامی، ایلخچی، ایران.

Anvarkhatibi1980@gmail.com

دکتر محمد پور کریم

استادیار گروه حسابداری، واحد هریس، دانشگاه آزاد اسلامی، هریس، ایران.

pourkarimv@yahoo.com

چکیده

منابع مالی مهمترین نیاز شرکت‌ها برای ادامه فعالیت خود می‌باشد برخی از شرکت‌ها ممکن است دچار بحران مالی شوند که در این صورت با کمبود مالی مواجه شده و تداوم فعالیت آنها با مشکلاتی مواجه خواهد شد. عواملی که می‌تواند بر بحران مالی اثرگذار باشد مدیریت سود و توانایی مدیران است. هدف پژوهش حاضر بررسی ارتباط بین مدیریت سود و بحران مالی با تأکید بر توانایی مدیریت می‌باشد. این پژوهش از لحاظ هدف، کاربردی بوده و از بعد روش‌شناسی همبستگی از نوع علی (پس رویدادی) هست. جامعه آماری پژوهش، کلیه شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران بوده و با استفاده از روش نمونه‌گیری حذف سیستماتیک، ۱۳۴ شرکت به عنوان نمونه پژوهش انتخاب شده در دوره‌ی زمانی ۶ ساله بین سال‌های ۱۳۹۳ تا ۱۳۹۸ مورد بررسی قرار گرفتند. روش مورداستفاده جهت جمع‌آوری اطلاعات، کتابخانه‌ای بوده و داده‌های مربوط برای اندازه‌گیری متغیرها از سایت کдал و صورت‌های مالی شرکت‌ها جمع‌آوری شده است. برای آزمون فرضیه‌های پژوهش از نرمافزار استاتات استفاده شده است. نتایج حاصل از پژوهش نشان می‌دهد که بین مدیریت سود و بحران مالی ارتباط مستقیم وجود دارد. ولی، تاثیر توانایی مدیریت بر بحران مالی به صورت معکوس و معنادار است. همچنین، توانایی مدیریت بر ارتباط بین مدیریت سود و بحران مالی تاثیر معکوس و معنادار دارد. با توجه به نتایج حاصل از این پژوهش می‌توان نتیجه‌گیری کرد که در شرکت‌هایی که مدیریت سود اتفاق می‌افتد مدیران سود را در جهت منافع شخصی خود دستکاری کرده و شرکت را دچار بحران مالی می‌کنند. ولی اگر در شرکت توانایی مدیران بیشتر باشد. مدیران توانمند از مدیریت سود در جهت کاهش بحران مالی بھر می‌برند و با افزایش توانمندی مدیران احتمال رخداد بحران مالی کاهش می‌یابد.

وازگان کلیدی: مدیریت سود، بحران مالی، توانایی مدیریت.

مقدمه

در اوخر دهه ۱۹۲۰ رایج شدن صورتحساب سود و زیان همراه با فشارهای قابل توجه از سوی افراد خارج از حرفه حسابداری و نیز عدم رضایت دست اندکاران حرفه ای و دانشگاهیان از روش های جاری، تغییرات مهمی را در تفکر و نظریه حسابداری بوجود آورد. یکی از مهم ترین این تغییرات تأکید و توجه بیشتر به صورتحساب سود و زیان که پیش تر معطوف به ترازنامه بود، سبب شده تا مقوله ای به نام مدیریت سود متولد و مطرح شود (حجازی و همکاران، ۱۳۹۱). در مدیریت سود کاره، مدیریت سود موجب کاهش عدم تقارن اطلاعاتی و بهبود محتوای اطلاعاتی سود می‌شود. در این

دیدگاه، مدیریت سود پدیده ای سودمند برای استفاده کنندگان خارجی اطلاعات حسابداری محسوب می شود. در مدیریت سود از نوع کارا، هدف افزایش مطلوبیت سهامداران و استفاده کنندگان صورت های مالی است و در مدیریت سود فرصت طلبانه، مدیریت به منظور حداکثر کردن مطلوبیت خویش، سود را به گونه ای فرصت طلبانه گزارش می کند. بالسام و همکاران^۱ (۲۰۰۲)، شواهدی مبنی بر فرصت طلبانه بودن مدیریت سود ارایه می کنند. برگستالر و دیچو^۲ (۱۹۹۷) نشان داد که مدیران به منظور جلوگیری از گزارش زیان یا کاهش سود اقدام به مدیریت سود می کنند تا پاداش بیشتری دریافت کنند (کریمی و رهنماei روپشتی، ۱۳۹۴).

بر اساس نظر هیلی و والن^۳ (۱۹۹۹)، مدیریت سود زمانی رخ می دهد که مدیر برای گزارشگری مالی از قضاوت شخصی خود استفاده می کند و این کار را با هدف گمراه کردن برخی از سهامداران درباره عملکرد واقعی یا برای تاثیر در نتایج قراردادهایی که به ارقام حسابداری گزارش شده بستگی دارد انجام می دهد. اسکات^۴ (۲۰۰۹) به مدیریت سود به عنوان اختیار شرکت در انتخاب سیاست های حسابداری برای دستیابی به برخی از اهداف خاص مدیریت اشاره می کند. از سوی دیگر، مدیریت باید به عنوان نماینده مالکان، با تجزیه و تحلیل و درک اهداف سازمان تحت مسئولیت خود، منابع محدود را به پهترین نحو مورد استفاده قرار دهد (برترند و شعار^۵، ۲۰۰۳). مدیران توانمند سودهای باکیفیت تر تولید می کنند و عملکرد شرکت را بهبود می بخشدند. مفهوم عملکرد، با کارایی^۶ و اثربخشی^۷ تعریف شده است، چون اثربخشی بیانگر میزان دستیابی به اهداف است و کارایی به این موضوع اشاره دارد که منابع از نظر اقتصادی، چگونه برای کسب هدف بکار رفته اند و می توان آنها را دو بعد مهم عملکرد دانست، یعنی هم علل داخلی (کارایی) و هم دلایل خارجی (اثربخشی) برای بخش های خاص عملکرد، می توانند وجود داشته باشند. از اینرو، عملکرد تابعی از کارایی و اثربخشی فعالیتهای صورت گرفته است (لينچ و كراس^۸، ۱۹۹۱). از طرفی، از سوی دیگر، یکی از موانع اثرباز بر تصمیمات مالی مدیران، وقوع بحران های مالی در جهان است. بحران مالی جهانی در دهه اخیر، اقتصاد بسیاری از کشورهای دنیا را به لرزه درآورد. با این حال، پدیده بحران مالی در جهان، پدیدهای نو نیست. ساختار یک اقتصاد یا مجموعه ای از اقتصادها ممکن است با بحران مالی مواجه شوند. در واقع تغییر شکل، ابعاد، علل و ریشه های بحران مالی است که وضعیت متحولی از این بحران به وجود می آورد (تقوی، ۱۳۸۹). بعد از گذشت مدتی از آغاز بحران مالی در آمریکا، این بحران از بازارهای مالی جهان عبور و به بخش واقعی اقتصاد بسیاری از کشورها سرایت کرد و با تحت شعاع قرار دادن تقاضا و اشتغال در کشورهای مختلف، بروز رکود همراه با بیکاری گسترده، رشد منفی درآمد و کاهش تقاضا، بر اقتصاد جهانی تأثیر گذاشت. در این میان، کشورهای مختلف جهان با توجه به نوع ارتباط و پیوندهایی که با اقتصاد جهانی دارند تحت تأثیر این بحران قرار گرفته اند. کشورهایی که بازارهای مالی آنها در ارتباط با یکدیگر است، از آثار اولیه و مستقیم بحران در امان نبوده و تحت تأثیر قرار گرفته اند. در مقابل، کشورهایی که تعامل گسترده ای با بازارهای مالی جهان ندارند، هرچند از آثار مستقیم و اولیه این بحران مصون بودند، اما علاوه ثانویه این بحران به دلیل رکود اقتصاد جهانی، در اقتصاد آنها پدیدار گشته و از کانال های متفاوتی تحت تأثیر قرار گرفته اند (سهیلی و میرزایی رشنو، ۱۳۹۲). بحران مالی دهه اخیر، اثر عمده ای بر بازارهای مالی از طریق کاهش چشمگیر صدور سهام توسط شرکت ها و تأمین مالی به وسیله مؤسسات مالی داشت. یکی از پیامدهای اختلال بازارهای سرمایه و مالی، که در اثر بحران مالی ایجاد شد، افزایش

¹ Balsam et al

² Burgstahler & Dichev

³ Healy & Wahlen

⁴ Scott

⁵ Bertrand & Schoar

⁶ Efficiency

⁷ Effectiveness

⁸ Lynch & Cross

چشم‌گیر مبلغ بدھی در ساختار سرمایه شرکت‌ها بود (فوسبرگ^۱، ۲۰۱۲). با توجه به مطالب فوق پژوهش حاضر در صدد پاسخگویی به این سوال است که ارتباط بین مدیریت سود و بحران مالی با تاکید بر توانایی مدیریت چگونه است؟

پیشینه پژوهش

امروزه در بین موضوعات پژوهشی در حوزه‌های حسابداری و مالی، شاید هیچ موضوعی به اندازه مدیریت سود تحریک آمیز نیست زیرا این موضوع به طور بالقوه حاوی تخلف، کشمکش، زیان پنهان کاری و مفهومی اسرارآمیز می‌باشد (لیو و لو^۲، ۲۰۰۷).

و برای بررسی عملکرد شرکت، ابزارهای متنوعی وجود دارد که می‌توان به خالص وجوه نقد دریافتی و سود اشاره نمود. خالص وجوه دریافتی برای ارزیابی عملکرد در فواصل زمانی معین سودمند نمی‌باشد؛ از آنجایی که همواره بدست آوردن منافع اقتصادی و یا از دست دادن منابع، همزمان با جریان نقدی نمی‌باشد بنابراین خالص وجوه نقد دریافتی یک معیار پرخطا برای اندازه گیری نتیجه عملکرد واحد می‌باشد (دیچو و همکاران^۳، ۲۰۱۲).

البته به اعتقاد یون و میلر^۴ (۲۰۰۲) وجود نقد حاصل از عملیات یکی از عواملی است که در واحد تجاری کمتر می‌تواند مورد دستکاری قرار گیرد و بنابراین معیار واقعیت‌تری از عملکرد اقتصادی واحد تجاری است. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که احتمالاً آن دسته از واحدهای تجاری که با عملکرد ضعیفی روبه رو بوده اند، انگیزه قوی تری برای افزایش سود گزارش شده خود از طریق فرآیند مدیریت سود داشته باشند و بر عکس برای واحدهای تجاری که از عملکرد خوبی برخوردار بوده اند، احتمال اتخاذ شیوه‌های افزایش مصنوعی سود توسط مدیریت کم تر خواهد بود.

سود به عنوان ابزاری دیگر برای بررسی عملکرد واحد تجاری بسیار مورد استفاده قرار می‌گیرد. طبق بیانیه شماره یک مفاهیم حسابداری هیئت استاندارهای حسابداری مالی، کاربردهای اساسی سود عبارت است از:

۱. معیاری جهت ارزیابی عملکرد مدیریت.
۲. استفاده از آن جهت پیش‌بینی سودهای آتی.
۳. ارزیابی توان سودآوری شرکت در طی فرآیند بلندمدت.
۴. برآورد مخاطرات سرمایه گذاری و اعتباردهی.

اما محاسبه سود خالص یک واحد انتفاعی متأثر از روش‌های متفاوت و برآوردهای حسابداری است. از طرفی بنا به دلایلی نظریه‌دانی ایجاد تغییر در روش‌های حسابداری، اختیار عمل مدیران در استفاده از اصول تحقق و تطابق، عدم الزام روش‌های یکنواخت، آگاهی بیشتر مدیران از وضعیت شرکت و امکان دسترسی انحصاری مدیران به بخشی از اطلاعات مالی و نیز ویژگی حسابداری تعهدی و انگیزه‌هایی همچون امنیت شغلی، پاداش، قانون گریزی، اجتناب از گزارش زیان و کاهش سود، قراردادهای بدھی، افزایش ثروت، دستیابی به انتظارات سهامداران و برنامه‌های پیش‌بینی شده، این انگیزه را در مدیریت بوجود می‌آورد که با اعمال روش‌های مختلف در جهت منافع خود و در جهت تضاد با سایر گروه‌ها، سود را دستکاری نمایند و خواسته یا ناخواسته ممکن است با دستکاری سود، وضعیت شرکت را مطلوب جلوه دهند که تحت چنین شرایطی سود واقعی با سود گزارش شده در صورتهای مالی مغایرت داشته و رویدادی تحت عنوان مدیریت سود رخ می‌دهد (بهار مقدم و کوهی، ۱۳۸۹).

¹ Fosberg

² Liu & lu

³ Dechow et al

⁴ Miller & Yoon

تدابع فعالیت یکی از اصلی‌ترین مفروضات در حسابداری است که بسیاری از اصول و رویه‌ها به پشتونه وجود این فرض معنا پیدا می‌کند. از جمله عوامل اصلی تهدید کننده تدابع فعالیت موضوع احتمال بروز ورشکستگی و بحران مالی است. از این‌رو، برای اندازه‌گیری بحران مالی روش‌های مختلفی ایجاد شده است. چهار اصطلاح پر کاربرد در ادبیات بحران مالی به قرار زیر است (آلتمن و هاتچکیس^۱، ۲۰۰۶):

- (الف) شکست.
ب) عدم نقدینگی.
ج) عدم توانایی تعهدات در سرسید.
د) ورشکستگی.

علی‌رغم اینکه این موارد بعضاً بجای یکدیگر نیز بکار بردہ می‌شوند لیکن دارای معانی و تفاسیر متفاوتی هستند. شکست به معنای دستیابی به نرخ بازدهی پایین‌تر از نرخ بازدهی مورد انتظار است. عدم نقدینگی به معنای ناتوان بودن شرکت در ایفای تعهدات خود است. عدم توانایی تعهدات در سرسید زمانی رخ می‌دهد که شرکت توانایی پرداخت اصل مبالغ را نداشته باشد. در نهایت، ورشکستگی به معنای از دست رفتن ثروت ذینفعان و همچنین، دچار شدن به دعاوی قانونی است (جمالیان پور و ثقفی، ۱۳۹۲).

سرمایه‌گذاران تمایل دارند منابع خود را به شرکت‌هایی با عملکرد عالی اختصاص دهند. یکی از معیارهای بهره‌وری برای شرکت سودآوری است. بنابر این بیشتر سرمایه‌گذاران منابع خود را به شرکت‌هایی با کیفیت سود بالاتر اختصاص می‌دهند. لذا مطالعه ارتباط بین بهره‌وری مدیریت و پایداری سود از دیدگاه تصمیم‌گیرندگان سرمایه‌گذاری مهم است. از سوی دیگر توانایی برای تعیین سطح مطلوب مورد نظر مبهم است. در این راستا، آن چه که می‌تواند نجات شرکت را تضمین کند، سیستم حرفه‌ای و لایق مدیریت است. به عبارت دیگر، بهره‌وری و اثر بخشی سازمان در شرایط فعلی از یک مدیر قوی انتظار می‌رود (فرهی‌بوزنجانی، ۱۳۸۴).

مدیریت حرفه‌ای معمولاً پیچیده است و آنها نیاز به مجموعه‌ای از توانایی‌ها و ظرفیت‌های ویژه دارند. بنابر این شرکت‌ها برای جذب مدیران باصلاحیت تلاش می‌کنند، تا به کیفیت سود بالاتری دست یابند (موسی‌زاده و عدلی، ۱۳۸۸). از سوی دیگر، در وضعیت فعلی که سازمان‌ها با تغییرات شدید زیست محیطی روبرو هستند، عملکرد مستمر مدیران لازم است، که این امر بدون بدست آوردن سلامت بدنی، ذهنی، عاطفی و علمی مدیران امکان پذیر نیست (فرهی‌بوزنجانی، ۱۳۸۴). کیفیت مدیریت مؤثر نقش حیاتی در قدرت ایجاد ارزش و سودآوری در آینده کسب‌وکار شرکت دارد. صلاحیت مدیریت عملیاتی از عوامل مهم بهره‌وری و اثربخشی عملیات و پیش‌بینی سود در آینده است. مدیر صالح یک منبع سود آور برای شرکت است او یک سرقفلی و یا دارایی‌های نامشهود برای شرکت به شمار می‌آید (بولو و طالبی، ۱۳۸۹) و انتظار می‌رود که مدیران لایق بعد از کنترل اثرات داخلی، سود بالاتری را گزارش کنند (دمرجان و همکاران^۲، ۲۰۱۰).

لی و همکاران^۳ (۲۰۲۰) به بررسی چگونگی بحران مالی بر انتخاب روش‌های مدیریت سود و اینکه تعديل کیفیت کنترل داخلی بر این رابطه در نمونه‌ای از شرکت‌های پذیرفته شده در چین در طول دوره ۲۰۰۷ تا ۲۰۱۵، پرداختند. نشان دادند که شرکت‌های مشکل دار از نظر مالی تمایل دارند مدیریت سود تعهدی کمتری را تقبل کنند. کنترل داخلی اثر میانه‌روی را در رابطه بین بحران مالی و مدیریت سود با محدود کردن ذخایر تعهدی و مدیریت سود واقعی اعمال می‌کند.

¹ Altman & Hotchkiss

² Demerjian et al

³ Li et al

تران^۱ (۲۰۱۹) در پژوهشی نشان داد که بحران مالی جهانی اثر کنترل حمایت از سهامداران بر دارایی های نقدی شرکت ها را کاهش می دهد. بعلاوه ، این نقش در شرکتهای دارای محدودیت مالی بیشتر است. به طور کلی، نتایج حاکی از آن است که مدیران به احتمال زیاد سهامداران را از طریق سیاست نقدینگی شرکت ها در طول بحران مالی حمایت می کنند. هنگ بیوچانگ^۲ (۲۰۱۹) به بررسی تأثیر انعطاف‌پذیری مالی، کارایی مدیریت و چرخه عمر شرکت بر عملکرد شرکت در شرکتهای چین پرداختند. نشان دادند که انعطاف‌پذیری مالی بر عملکرد شرکت تأثیر مثبت دارد.

حسینیا و همکاران^۳ (۲۰۱۷) با بررسی انگیزه های مدیریت سود و ضریب واکنش سود، به این نتیجه رسیدند که بین پاداش هیات مدیره و ضریب واکنش سود رابطه منفی معنی داری وجود دارد، زیرا افزایش پاداش به عنوان انگیزه مدیریت افزایشی سود، توسط بازار با واکنش منفی همراه است.

بهرامی و ایزدی نیا (۱۳۹۹) به بررسی تحلیل تأثیر مدیریت سود و استراتژی تجاری بر ریسک ورشکستگی در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران پرداختند. نتایج این پژوهش نشان دهنده آن است که مدیریت سود بر ریسک ورشکستگی تأثیر مثبت و معناداری دارد بدین معنی که با افزایش مدیریت سود، ریسک ورشکستگی افزایش خواهد یافت؛ در حالی که استراتژی تجاری تأثیر منفی و معناداری بر ریسک ورشکستگی دارد، بدین معنی که با افزایش استراتژی تجاری، ریسک ورشکستگی کاهش می باید.

حمیدیان و همکاران (۱۳۹۹) به بررسی تأثیر مدیریت سود واقعی بر عملکرد آتی شرکت ها و پایداری مالکیت نهادی به عنوان راهکاری جهت کنترل مدیریت سود واقعی در بورس اوراق بهادار تهران پرداختند. نتایج پژوهش در نشان داد که مدیریت سود واقعی تأثیر مخربی بر عملکرد دوره آتی شرکت ها داشته است و پایداری مالکیت نهادی می تواند راهکار مناسبی برای کنترل اعمال مدیریت سود واقعی شرکت ها باشد.

مشايخی و حاجی عظیمی (۱۳۹۷) در پژوهشی به بررسی اثربخشی توانایی های مدیریتی بر عملکرد شرکت در مراحل چرخه عمر پرداختند نتایج پژوهش آنها نشان دهنده تأثیر مثبت افزایش توانایی مدیریتی در بهبود عملکرد شرکت در قالب بازده سرمایه گذاری است. علاوه بر این، نتایج پژوهش نشان می دهد که وجود رابطه مثبت و معنادار میان توانایی مدیران و عملکرد شرکت تنها در مراحل رشد و بلوغ مشاهده می شود و در مورد شرکت های فعال مرحله افول این رابطه مشاهده نمی گردد.

خواجوی و قدیریان آرانی (۱۳۹۶) به بررسی نقش توانایی مدیریت در پیش‌بینی بحران مالی پرداختند. در این راستا، با استفاده از داده های نمونه ای شامل ۲۰۱ سال - شرکت بحران زده و ۲۰۱ سال - شرکت سالم پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در بازه زمانی ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۴، عملکرد الگوهای پیش‌بینی بحران مالی مبتنی بر نسبت های مالی و مبتنی بر نسبت های مالی و توانایی مدیریت مقایسه شد. یافته های پژوهش حاضر نشان می دهد عملکرد الگوهای پیش‌بینی بحران مالی با حضور توانایی مدیریت به طور معناداری بیشتر از الگوهای مبتنی بر نسبت های مالی در روش های طبقه بندی کننده تجمعی بوسیلینگ، بگینگ و جنگل های چرخشی است. به بیان دیگر، افزودن توانایی مدیریت به الگوهای پیش‌بینی بحران مالی، دقت آنها را افزایش می دهد. همچنین، یافته های پژوهش حاضر حاکی از آن است که هر چه فاصله دوره زمانی پیش‌بینی با وقوع بحران مالی بیشتر باشد، لاحاظ کردن توانایی مدیریت در الگوهای پیش‌بینی بحران مالی عملکرد آنها را به میزان بیشتری بهبود می بخشد. بر اساس یافته های پژوهش نتیجه گیری می شود توانایی مدیریت، متغیری ارزشمند در پیش‌بینی بحران مالی است.

¹ Tran

² Hosseini et al

سهیلی و همکاران (۱۳۹۶) به بررسی تأثیر بحران مالی جهانی بر اهرم مالی شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران پرداختند. نتایج پژوهششان حاکی از تأثیر معنادار بحران مالی جهانی بر نسبت بازار بدھی شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران می‌باشد. اما معناداری این رابطه، برای نسبت دفتری بدھی، مورد تأیید قرار نگرفت. زین افرا و همکاران (۱۳۹۶) به بررسی رابطه بین مدیریت سود، سرمایه‌گذاران نهادی و بازده داراییها پرداختند. به همین منظور نمونه‌ای از شرکت از شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران را انتخاب کرده و با جمع آوری داده‌های مربوط به پژوهش در طی سالهای ۱۳۸۸ الی ۱۳۹۵ اقدام به بررسی فرضیات پژوهش نمودند. متغیر وابسته در این پژوهش ساختار بازده داراییها می‌باشد و متغیرهای مستقل اصلی در این پژوهش شامل مدیریت سود و مالکیت نهادی است. نتایج پژوهش حاکی از آن است که بین مدیریت سود در شرکت‌های دارای مالکیت نهادی و بازده دارایی رابطه معناداری مشاهده نگردید. زیرا همچنین سهامداران نهادی قدرت پیش‌بینی بالاتری از شرکت‌های تحت سرمایه‌گذاری خود دارند و ممکن است با اقداماتی مانع از پیش‌بینی سایر سرمایه‌گذاران از بازده دارایی شرکتها گرددند تا بدین ترتیب منافع خود را در آینده افزایش دهند.

روش‌شناسی پژوهش

این تحقیق از دیدگاه تقسیم بندی بر مبنای هدف، تحقیق کاربردی پژوهشی است که با استفاده از نتایج تحقیقات بنیادی به منظور بهبود و به کمال رساندن رفتارها، روش‌ها، ابزارها، وسایل، تولیدات، ساختارها و الگوهای مورد استفاده جوامع انسانی انجام می‌شود از سوی دیگر تحقیق حاضر از لحاظ طبقه بندی تحقیق بر حسب روش، از نوع توصیفی است. همچنین این تحقیق همبستگی از نوع علی(پس رویدادی) است، اجرای روش توصیفی می‌تواند صرفاً برای شناخت بیشتر شرایط موجود یا کمک به فرآیند تصمیم‌گیری و پیش‌بینی شرایط آتی باشد. یکی از انواع تحقیق توصیفی، تحقیق همبستگی است در این تحقیق رابطه میان متغیرها براساس هدف تحقیق تحلیل می‌شود. جامعه آماری مورد بررسی در این پژوهش، کلیه شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران و دوره مورد بررسی نیز سال‌های ۱۳۹۳ تا ۱۳۹۸ می‌باشد. در این پژوهش شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران که دارای ویژگی‌های زیر بوده، به عنوان نمونه انتخاب خواهند شد:

- به دلیل افزایش قابلیت مقایسه، دوره مالی شرکت‌ها منتهی به پایان اسفند ماه باشد.
 - شرکت‌های مورد نظر جزو بانکها و واسطه گری مالی، لیزینگ، هلдинگ و سرمایه‌گذاری به علت ماهیت و نوع فعالیت این گروه از شرکتها متفاوت است، نباشند.
 - معاملات سهام شرکتها به طور مداوم در بورس اوراق بهادار صورت گرفته باشد.
 - شرکتها نبایستی سال مالی خود را در طی دوره های مورد نظر تغییر داده باشد.
 - اطلاعات مالی شرکت‌های مورد بررسی به منظور استخراج داده‌های مورد نیاز در دسترس باشد.
 - شرکت‌های مورد بررسی در بازه زمانی پژوهش از بورس خارج نشده باشد.
- در نهایت با استفاده از روش حذف سیستماتیک ۱۳۴ سرکت به عنوان نمونه آماری انتخاب شده است.

متغیر مستقل مدیریت سود مبتنی بر اقلام تعهدی (AEM):

طبق مطالعات انجام شده اقلام تعهدی اختیاری در یک شرکت معرف مدیریت سود می باشد. در این تحقیق برای اندازه گیری مدیریت سود، از مدل تعديل شده جونز (ارائه شده توسط دچو و همکاران^۱ ۱۹۹۵) استفاده خواهد شد؛ زیرا این مدل قادر به حل مسئله پژوهش می باشد. افرون بر این پژوهشگران فوق، بر اساس ۴ سری آزمون های انجام گرفته به این نتیجه رسیدند که روش جونز تعديل شده، آزمون مناسب تر و قوی تری برای بررسی مدیریت سود می باشد. این مدل به شرح زیر است:

$$\frac{TAC_{it}}{TA_{it-1}} = \alpha_0 \left(\frac{1}{TA_{it-1}} \right) + \alpha_1 \left(\frac{\Delta REV_{it}}{TA_{it-1}} \right) - \alpha_2 \left(\frac{\Delta REC_{it}}{TA_{it-1}} \right) + \alpha_3 \left(\frac{PPE_{it}}{TA_{it-1}} \right) + \epsilon_{it}$$

که در آن:

TAC_{it} : جمع اقلام تعهدی (سود قبل از اقلام غیر مترقبه منهای جریان نقدی عملیاتی) در سال t برای شرکت i .

TA_{it-1} : جمع دارایی های در سال $t-1$ برای شرکت i .

ΔREC_{it} : تغییرات درآمد طی سال $t-1$ برای شرکت i .

ΔREV_{it} : تغییرات حساب ها و اسناد دریافتی طی سال های $t-1$ تا t برای شرکت i .

PPE_{it} : مبلغ ناخالص اموال، ماشین آلات و تجهیزات در سال t برای شرکت i .

ϵ_{it} : مجموع خطای رگرسیون، فرض بر این است که به صورت مقطعی نا همبسته و دارای توزیع نرمال با میانگین صفر هستند.

در این تحقیق، قدر مطلق باقیمانده های مدل اقلام تعهدی فوق به عنوان نماینده مدیریت سود در نظر گرفته شده که در مدل وارد می شود.

متغیر وابسته بحران مالی (Distress)

در این پژوهش سه معیار زیر به عنوان معیارهای نشان دهنده وجود بحران مالی در شرکت می باشند (اعتمادی و عدلی، ۱۳۹۴):

(۱) زیان مالی در سه سال متوالی (زیان عملیاتی، زیان خالص یا زیان انباشته) داشته باشد (جاندادج^۲، ۲۰۰۶):

(۲) سود تقسیمی هر سال نسبت به سال قبل بیش از ۴۰ درصد کاهش پیدا کرده باشد (جاندادج، ۲۰۰۶):

(۳) مشمول ماده ۱۴۱ قانون تجارت باشد (بر اثر زیان های وارد شده حداقل ۵۰ درصد سرمایه شرکت از بین رفته باشد). چنانچه شرکتی یکی از این سه شرط بالا را داشته باشد، دارای بحران محسوب می شود. به شرکت هایی که بحران مالی دارند، مقدار ۱ و در غیر این صورت مقدار صفر داده می شود (ابراهیمی و همکاران، ۱۳۹۵).

متغیر تعديلگر توانایی مدیریت (Ability)

پس از انجام آزمون رگرسیون، کارآیی مدیریت از طریق مقدار باقیمانده (ϵ_t) در هر سال - شرکت بدین صورت مشخص می گردد که: از طریق باقی مانده مدل رگرسیونی محاسبه شده و باقی مانده مثبت به معنای کارآیی زیاد و باقی مانده منفی به معنای کارآیی کمتر مدیریت است.

¹ Dechow et al

² Jantadej

واژه DEA مخفف Data Envelopment Analysis می باشد که به معنی تحلیل پوششی داده ها یک مدل برنامه ریزی ریاضی، برای ارزیابی کارایی واحد های تصمیم گیرنده ای (DMU) است که چندین ورودی و چندین خروجی دارند. اندازه گیری کارایی یک شرکت یا سازمان همواره مورد توجه محققین قرار داشته است. فارل^۱ (۱۹۵۷)، با استفاده از روشی همانند اندازه گیری کارایی در مباحث مهندسی، به اندازه گیری کارایی برای واحد تولیدی اقدام کرد. موردی که فارل برای اندازه گیری کارایی مدنظر قرار داد شامل یک ورودی و یک خروجی بود. چارنز، کوپر و رودز دیدگاه فارل را توسعه دادند و الگویی را ارایه کردند که توانایی اندازه گیری کارایی با چندین ورودی و خروجی را داشت. این الگو، تحت عنوان تحلیل پوششی داده ها، نام گرفت و اول بار، در رساله دکترای ادوارد رودز و به راهنمایی کوپر تحت عنوان ارزیابی پیشرفت تحصیلی دانش آموزان مدارس ملی آمریکا در سال ۱۹۷۶، در دانشگاه کارنگی مورد استفاده قرار گرفت (مهرگان، ۱۳۸۳).

از آن جا که این الگو توسط چارنز، کوپر و رودرز ارائه گردید، به الگوی (CCR) که از حروف اول نام سه فرد یاد شده تشکیل شده است، معروف گردید و در سال ۱۹۷۸ در مقاله ای با عنوان اندازه گیری کارایی واحد های تصمیم گیرنده ارائه شد (چارنز و همکاران^۲، ۱۹۷۸).

در واقع تحلیل پوششی داده ها مبتنی بر یکسری بهینه سازی با استفاده از برنامه ریزی خطی می باشد که به آن روش ناپارامتریک نیز گفته می شود. در این روش منحنی مرزی کارا از یک سری نقاط که بوسیله برنامه ریزی خطی تعیین می شود ایجاد می گردد. برای تعیین این نقاط می توان از دو فرض بازدهی ثابت و متغیر نسبت به مقیاس استفاده کرد. روش برنامه ریزی خطی پس از یک سری بهینه سازی مشخص می کند که آیا واحد تصمیم گیرنده مورد نظر روی مرز کارایی قرار گرفته است و یا خارج آن قرار دارد؟ بدین وسیله واحد های کارا و ناکارا از یکدیگر تفکیک می شوند. تکنیک DEA تمام داده ها را تحت پوشش قرار داده و به همین دلیل تحلیل پوششی داده ها نامیده شده است (معین الدینی و هاشمی، ۱۳۸۲).

یکی از ابتدایی ترین و در عین حال معمول ترین روش های اندازه گیری کارایی، استفاده از نسبت ها می باشد. نسبت ها در زمینه های مختلف مالی، اقتصادی و صنعتی بکار گرفته می شوند. در صورتی که کارایی به عنوان نسبتی از خروجی ها به ورودی ها تعریف شود، محاسبه و تحلیل آن برای واحد های تک ورودی-تک خروجی آسان خواهد بود اما در اکثر مسائل دنیای واقعی با واحد هایی با چندین ورودی و خروجی رو به رو بوده و در نتیجه نیازمند روش هایی هستیم که با ترکیب ورودی ها و خروجی ها به صورت یک شاخص واحد، به معیار مناسبی چهت سنجش کارایی دست یابیم.

تحلیل پوششی برای اندازه گیری توانایی مدیریت:

در پژوهش حاضر به منظور اندازه گیری توانایی مدیریت از مدل دمیرجان و همکاران (۲۰۱۲) استفاده شده است. ایشان به منظور اندازه گیری کارآیی شرکت از تحلیل پوششی داده ها از طریق رابطه ۱ استفاده نموده اند.

رابطه ۱:

$$\max_v \theta = \frac{\text{Sales}}{v_1 \text{CoGS} + v_2 \text{SG\&A} + v_3 \text{NetPPE} + v_4 \text{OpsLease} + v_5 \text{R\&D} + v_6 \text{Intan}}$$

¹ Farrell

² Charnes et al

جدول (۱): تعریف متغیرهای بکار رفته در رابطه ۱

تعریف عملیاتی	نماد	متغیر	ورود به مدل
میزان فروش شرکت	Sales	فروش	متغیر خروجی
میزان بهای تمام شده کالای فروش رفته	CoGS	بهای تمام شده	
خالص اموال، ماشین آلات و تجهیزات	NetPPE	خالص دارایی ثابت	
هزینه های تحقیق و توسعه و اطلاعات مرتبط با اجاره ها در صورت های مالی شناسایی نمی شود از این رو اثر این دو متغیر در مدل ها حذف شده است(حسنی و مرفاع، ۱۳۹۶).	OpsLease	هزینه اجاره عملیاتی	متغیرهای ورودی
خالص دارایی های نامشهود	R&D	هزینه تحقیق و توسعه	
	Intan	دارایی نامشهود	

مقدار محاسبه شده برای کارآیی شرکت در محدوده صفر تا یک قرار می گیرد. شرکتهایی که نمره کارآیی آنها کمتر از یک است، زیر مرز کارآیی قرار دارند و باید با کاهش هزینه ها یا افزایش درآمدها به مرز کارآیی برسند. هدف از محاسبه کارآیی شرکت، سنجش توانایی مدیریت است و از آنجا که در محاسبات مربوط به کارآیی، ویژگی های ذاتی شرکت نیز دلالت دارند، نمی توان توانایی مدیریت را به درستی اندازه گیری کرد. زیرا متأثر از این ویژگی ها، بیشتر یا کمتر از مقدار واقعی محاسبه می شود.

متغیرهای کنترلی

۱- اندازه شرکت (SIZE):

در این پژوهش، اندازه شرکت از طریق لگاریتم طبیعی ارزش دفتری کل دارایی شرکت اندازه گیری می شود.

۲- اهرم مالی (Lev):

از طریق نسبت کل بدھی ها بر کل دارایی ها اندازه گیری خواهد شد.

۳- رشد فروش (Growth):

از طریق رشد فروش یعنی نسبت تغییرات فروش بر فروش سال قبل اندازه گیری خواهد شد.

۴- سن شرکت (Age):

از طریق لگاریتم طبیعی عمر شرکت (اختلاف زمانی سال تاسیس با سال مورد نظر) اندازه گیری خواهد شد.

۵- سرمایه گذاران نهادی (OWN):

مطابق با تعریف بوش (۱۹۹۸)، سرمایه گذاران نهادی، سرمایه گذاران بزرگ نظیر بانک ها، شرکت های بیمه، شرکتهای سرمایه گذاری هستند که حجم بزرگی از عملیات آنها به معامله سهامشان بر میگردد. علاوه بر این مطابق با تعریف بند ۲۷ ماده یک قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران، از سرمایه گذاران نهادی، هر شخص حقیقی یا حقوقی که بیش از ۵ درصد و یا بیش از ۵ میلیارد ریال از ارزش اسمی اوراق بهادار در دست انتشار را خریداری کند نیز جزو این گروه از سرمایه گذاران محسوب میشوند. با بررسی یادداشت‌های همراه صورتهای مالی، درصد مالکیت این سرمایه گذاران از سهام شرکت مشخص می‌گردد (کامیابی و پرهیزگار، ۱۳۹۵). در این پژوهش از مجموع درصد سهام شرکت‌ها و اشخاصی که درصد سهام آنها بیش از پنج درصد بوده به عنوان مالکیت نهادی استفاده شده است.

یافته‌های پژوهش یافته‌های توصیفی

به منظور بررسی مشخصات عمومی متغیرها و تجزیه و تحلیل دقیق آن‌ها، آشنایی با آمار توصیفی مربوط به متغیرها لازم است. جدول (۲)، آمار توصیفی داده‌های مربوط به متغیرهای مورد استفاده در تحقیق را نشان می‌دهد. آمار توصیفی مربوط به ۱۳۴ شرکت نمونه طی دوره زمانی ۶ ساله (۱۳۹۳ تا ۱۳۹۸) می‌باشد.

جدول (۲): آمار توصیفی متغیرهای کمی

نام متغیر	نماد	تعداد	میانگین	انحراف معیار	کمینه	بیشینه
مدیریت سود مبتنی بر فعالیت‌های واقعی	EM	۸۰۴	۰.۲۱۴۲	۰.۱۷۹۷	۰.۰۰۰۱	۰.۹۱۷۶
توانایی مدیریت	Ability	۸۰۴	-۰.۰۰۶	۰.۱۰۳۲	-۰.۰۵۷۰۵	۰.۰۹۱۹
اندازه شرکت	SIZE	۸۰۴	۱۴.۵۲۸۷	۱.۳۷۹۱	۱۱.۱۲۸۹	۲۰.۱۸۳۳
اهرم مالی	Lev	۸۰۴	۰.۵۷۵۷	۰.۲۰۳۷	۰.۰۳۶۹	۱.۳۲۶
رشد فروش	Growth	۸۰۴	۰.۲۳۰۳	۰.۴۰۵۹	-۰.۸۲۵۵	۲.۸۹۳۳
سن شرکت	Lnage	۸۰۴	۰.۲۳۰۳	۰.۳۵۳۶	۲.۶۳۹	۴.۲۱۹۵
سرمایه گذاران نهادی	InstOwn	۸۰۴	۳.۶۲۱۴	۰.۱۸۷۶	۰.۱۱	۰.۹۵۶۵

مقدار میانگین برای اهرم مالی می‌باشد که نشان می‌دهد در شرکتهای عضو نمونه به طور میانگین ۵۷ درصد از کل دارایی‌ها از تامین مالی از طریق بدھی‌ها تشکیل یافته است. به طور کلی پارامترهای پراکندگی، معیاری برای تعیین میزان پراکندگی از یکدیگر یا میزان پراکندگی آن‌ها نسبت به میانگین است. از مهم‌ترین پارامترهای پراکندگی، انحراف معیار است. مقدار این پارامتر برای اندازه شرکت برابر با ۱.۳۷۹۱ و برای تووانایی مدیریت برابر است با ۰.۱۰۳۲ می‌باشد که نشان می‌دهد این دو متغیر به ترتیب دارای بیشترین و کمترین انحراف معیار هستند. کمینه و بیشینه نیز کمترین و بیشترین را در هر متغیر نشان می‌دهد. به عنوان مثال بزرگ‌ترین مقدار اهرم مالی ۱.۳۲۶ است.

آمارهای توصیفی متغیر کیفی

جدول (۳): توزیع فراوانی متغیر بحران مالی

توضیحات	تعداد	درصد
شرکت‌هایی که فاقد بحران مالی هستند	۵۵۰	۶۸.۴۱
شرکت‌هایی که دارای بحران مالی هستند	۲۵۴	۳۱.۵۹
مجموع	۸۰۴	۱۰۰

همانطور که در جدول ۳ قابل مشاهده است، جمع کل شرکت سال‌های مورد بررسی برابر با ۸۰۴ می‌باشد که از بین آنها تعداد ۲۵۴ شرکت سال یعنی ۳۱.۵۹ درصد شرکت‌ها دارای بحران مالی و ۵۵۰ شرکت - سال معادل ۶۸.۴۱ درصد شرکت‌ها فاقد بحران مالی هستند.

نتیجه آزمون فرضیه اول

فرضیه اول بیان می‌دارد: بین مدیریت سود و بحران مالی ارتباط وجود دارد.

جدول (۴): نتیجه آزمون مدل اول

متغیر	نماد	ضرایب	خطای استاندارد	آماره Z	سطح معناداری	متغیر وابسته: بحران مالی
مدیریت سود مبتنی بر فعالیت‌های واقعی	EM	۰.۹۷۰۴	۰.۴۶۱۱	۲.۲۰	۰.۰۲۸	

۰۰۰۷	-۲.۷۲	۰.۰۶۴۸	-۰.۱۷۶۳	SIZE	اندازه شرکت
۰۰۰۰	۶.۸۶	۰.۴۳۸۵	۳.۰۰۶۶	Lev	اهرم مالی
۰۰۰۱	-۳.۲۴	۰.۲۲۳۳	-۰.۷۲۳	Growth	رشد فروش
۰۰۷۶	۱.۷۷	۰.۲۲۷۲	-۰.۴۰۳۲	Lnage	سن شرکت
۰۰۱۶	-۲.۴۰	۰.۴۳۳	۱.۰۰۳۹۷	InstOwn	سرمایه گذاران نهادی
۰۰۹۳	۱.۶۸	۱.۲۵۵	۲.۱۰۶۵		عرض از مبدا
سایر آماره‌های اطلاعاتی					
۹۶.۵۵					آماره LR
.....					سطح معنی داری (Prob.)
۹ درصد					ضریب مک فادن

نتایج جدول ۴، نشان می دهد که متغیر مدیریت سود دارای سطح معنی داری کمتر از ۵ درصد و ضریب آن عددی مثبت است بنابراین بین مدیریت سود و بحران مالی ارتباط مستقیم و معناداری وجود دارد و فرضیه اول در سطح اطمینان ۹۵ درصد مورد پذیرش قرار می گیرد. ضریب مک فادن برابر با ۹ درصد می باشد که نشان می دهد متغیرهای مستقل و کنترلی موجود در مدل توانسته اند ۹ درصد از تغییرات متغیر وابسته را توضیح دهند. آماره LR برابر با ۹۶.۵۵ و سطح معناداری آن کمتر از ۵ درصد می باشد از این رو می توان گفت که مدل برازش شده از اعتبار کافی برخوردار است.

نتیجه آزمون فرضیه دوم

فرضیه دوم بیان می دارد: توانایی مدیریت بر بحران مالی تاثیر دارد.

جدول (۵): نتیجه آزمون مدل دوم

متغیر وابسته: بحران مالی						
سطح معناداری	z	آماره	خطای استاندارد	ضرایب	نماد	متغیر
۰.۰۰۰	-۴.۳۳	۰.۸۱۰۷	-۳.۵۱۳۵	Ability	توانایی مدیریت	
۰.۰۰۶	-۲.۷۷	۰.۰۶۴۳	-۰.۱۷۸۴	SIZE	اندازه شرکت	
۰.۰۰۰	۷.۲۳	۰.۴۴۲۶	۳.۲۰۰۸	Lev	اهرم مالی	
۰.۰۴۸	-۱.۹۸	۰.۲۲۴۷	-۰.۴۴۴۸	Growth	رشد فروش	
۰.۰۶۰	-۱.۸۸	۰.۲۲۸۶	-۰.۴۳۰۶	Lnage	سن شرکت	
۰.۰۱۹	-۲.۳۴	۰.۴۳۹۳	-۱.۰۰۷۸	InstOwn	سرمایه گذاران نهادی	
۰.۰۷۸	۱.۷۶	۱.۲۶۵۷	۲.۲۲۹		عرض از مبدا	
سایر آماره‌های اطلاعاتی						
۱۱۰.۹۴						آماره LR
.....						سطح معنی داری (Prob.)
۱۱ درصد						ضریب مک فادن

نتایج جدول ۵، نشان می دهد که متغیر توانایی مدیریت دارای سطح معنی داری کمتر از ۵ درصد و ضریب آن عددی منفی است بنابراین توانایی مدیریت بر بحران مالی تاثیر معکوس و معناداری دارد و فرضیه دوم در سطح اطمینان ۹۵ درصد مورد پذیرش قرار می گیرد. ضریب مک فادن برابر با ۱۱ درصد می باشد که نشان می دهد متغیرهای مستقل و کنترلی موجود در مدل توانسته اند ۱۱ درصد از تغییرات متغیر وابسته را توضیح دهند. آماره LR برابر با ۱۱۰.۹۴ و سطح معناداری آن کمتر از ۵ درصد می باشد از این رو می توان گفت که مدل برازش شده از اعتبار کافی برخوردار است.

نتیجه آزمون فرضیه سوم

فرضیه سوم بیان می‌دارد: توانایی مدیریت بر ارتباط بین مدیریت سود و بحران مالی تاثیر دارد.

جدول (۶): نتیجه آزمون مدل سوم

متغیر وابسته: بحران مالی					
متغیر	نماد	ضرایب	خطای استاندارد	آماره z	سطح معناداری
مدیریت سود مبتنی بر فعالیتهای واقعی	EM	۱.۰۲۹۸	۰.۴۴۸۱	۲.۳۰	۰.۰۲۲
توانایی مدیریت	Ability	-۲.۹۷۴۱	۰.۸۴۶۸	-۳.۵۱	۰.۰۰۰
مدیریت سود مبتنی بر فعالیتهای واقعی*	EMAbility	-۰.۳۷۶۵	۰.۱۶۲۲	-۲.۳۲	۰.۰۲۰
اندازه شرکت	SIZE	-۰.۲۱۸۵	۰.۰۶۷۳	-۳.۲۴	۰.۰۰۱
اهم مالی	Lev	۳.۳۸۸۱	۰.۴۶۴	۷۰.۳۰	۰.۰۰۰
رشد فروش	Growth	-۰.۳۳۵	۰.۲۲۵۶	-۱.۴۸	۰.۱۳۸
سن شرکت	Lnage	-۰.۴۲۵۸	۰.۲۳۱۸	-۱.۸۴	۰.۰۶۶
سرمایه گذاران نهادی	InstOwn	-۰.۹۹۰۳	۰.۴۴۲۴	-۲.۲۴	۰.۰۲۵
عرض از میدا		۲.۷۵۷۹	۱.۳۱۶۴	۲.۱۰	۰.۰۳۶
سایر آماره‌های اطلاعاتی					
آماره LR			۱۲۱.۹۲		
سطح معنی داری (Prob.)			۰.۰۰۰		
ضریب مک فادن			۱۲ درصد		

نتایج جدول ۶ نشان می‌دهد که متغیر مدیریت سود* توانایی مدیریت دارای سطح معنی داری کمتر از ۵ درصد و ضریب آن عددی منفی است بنابراین توانایی مدیریت بر ارتباط بین مدیریت سود و بحران مالی تاثیر معکوس و معناداری دارد و فرضیه سوم در سطح اطمینان ۹۵ درصد مورد پذیرش قرار می‌گیرد. ضریب مک فادن برابر با ۱۲ درصد می‌باشد که نشان می‌دهد متغیرهای مستقل و کنترلی موجود در مدل توانسته‌اند ۱۲ درصد از تغییرات متغیر وابسته را توضیح دهند. آماره LR برابر با ۱۲۱.۹۲ و سطح معناداری آن کمتر از ۵ درصد می‌باشد ازاین‌رو می‌توان گفت که مدل برآشش شده از اعتبار کافی برخوردار است.

اطمینان از کفايت متغیرهای کنترلی

از معیارهای اطلاعاتی آکائیک و شوارتز برای بررسی کفايت متغیرهای کنترلی پژوهش استفاده شده است. بدین منظور، هر مدل ریاضی یکبار بدون متغیرهای کنترلی و یکبار بهمراه متغیرهای کنترلی برآشش شده است، چنانچه مقادیر آکائیک و شوارتز در مدل با متغیرهای کنترلی نسبت به مدل بدون متغیرهای کنترلی کاهش پیدا کند، به این معنا است که متغیرهای کنترلی باعث بهبود مدل شده‌اند.

جدول (۷): کفايت متغیرهای کنترلی پژوهش

شرح مدل	کنترلی	آکائیک	شوارتز
مدل اول به همراه متغیرهای کنترلی	۹۲۰.۴۵۰۴	۹۵۳.۲۷۷۶	
مدل اول بدون متغیرهای کنترلی	۹۹۷.۶۹۱۸	۱۰۰.۷۰۷۱	
نتیجه	کفايت متغیرهای کنترلی	کفايت متغیرهای کنترلی	
مدل دوم به همراه متغیرهای کنترلی	۹۰۶.۰۵۸۴	۹۳۸.۸۸۵۶	
مدل دوم بدون متغیرهای کنترلی	۹۸۰.۷۵	۹۹۰.۱۲۹۲	

نتیجه	کفایت متغیرهای کنترلی	کفایت متغیرهای کنترلی
مدل سوم به همراه متغیرهای کنترلی	۸۹۹.۰۷۷۳	۹۴۱.۲۸۳۷
مدل سوم بدون متغیرهای کنترلی	۹۷۴.۸۱۴۳	۹۹۳.۵۷۲۷
نتیجه	کفایت متغیرهای کنترلی	کفایت متغیرهای کنترلی

تشخیص درصد صحت پیش‌بینی مدل

یکی دیگر از معیارهای نیکویی برازش که آن نیز صرفاً برای مدل‌های لاجیت و پرابیت کاربرد دارد، درصد صحت پیش‌بینی است.

جدول (۸): درصدهای صحت پیش‌بینی مدل

نام مدل	نام متغیر وابسته	پیش‌بینی کل
فرضیه اول	بحران مالی	%۷۱.۷۷
فرضیه دوم	بحران مالی	%۷۲.۱۴
فرضیه سوم	بحران مالی	%۷۲.۷۶

با توجه به نتایج جدول ۷، مشاهده می‌شود که درصد صحت پیش‌بینی مدل در مدل‌های پژوهش بیش از ۵۰ درصد می‌باشد.

برازش مطلوب مدل رگرسیونی

در آزمون هاسمر-لمشو اگر سطح معناداری آزمون بیشتر از ۵ درصد باشد بیانگر برازش مطلوب مدل رگرسیونی است در غیر این صورت مدل برازش شده از اعتبار کافی برخوردار نخواهد بود.

جدول (۹): نتایج آزمون هاسمر-لمشو برای مدل رگرسیونی پژوهش

نام آزمون	همشود	فرضیه
فرضیه اول	مقدار آماره آزمون	سطح معناداری آزمون
فرضیه دوم	۷.۰۳	۰.۵۳۳۷
فرضیه سوم	۲.۲۵	۰.۹۷۲۵
	۱۱.۰۰	۰.۲۰۱۵

با توجه به نتایج جدول ۸، مشاهده می‌شود سطح معناداری آزمون هاسمر-لمشو برای مدل‌های پژوهش بیش از ۵ درصد می‌باشد و بیانگر برازش مطلوب مدل رگرسیونی می‌باشد.

بحث، نتیجه‌گیری و پیشنهادها

این پژوهش به بررسی ارتباط بین مدیریت سود و بحران مالی با تأکید بر توانایی مدیریت شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران می‌پردازد. برای اندازه گیری توانایی مدیریت از مدل دموجیان و همکاران (۲۰۱۲) و از روش تحلیل پوششی داده‌ها استفاده شد و برای سنجش مدیریت سود از مدل جونز تعديل شده (۱۹۹۵) و برای اندازه گیری بحران مالی به تبعیت از اعتمادی و عبدالی (۱۳۹۴) از روش (جانتابدج، ۲۰۰۶) استفاده گردید. در این پژوهش، جامعه مورد بررسی شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران از سال ۱۳۹۳ الی ۱۳۹۸ است. درواقع کلیه شرکت‌های پذیرفته شده در بورس، به عنوان جامعه انتخاب و سپس با اعمال شرایط و محدودیت‌هایی، ۱۳۴ شرکت واجد شرایط به عنوان نمونه مورد بررسی، در نظر گرفته شد.

با توجه به نتایج به دست آمده از فرضیه اول این پژوهش، مشخص شد که متغیر مدیریت سود تعهدی با سطح معناداری کمتر از ۵ درصد و ضریب مثبت، تاثیر مستقیم و معناداری بر بحران مالی دارد. بنابراین فرضیه اول تایید می‌شود، بدین معنی که با افزایش مدیریت سود تعهدی، بحران مالی شرکت افزایش می‌یابد. بدین معنی که در شرکتهایی که مدیران سود را دستکاری کرده و رویه‌های حسابداری را تغییر می‌دهند در این شرکتها احتمال وقوع بحران مالی بیشتر است. یکی از روش‌هایی که مدیران شرکت‌های درمانده مالی و روشکسته ممکن است برای مخفی کردن عملکرد ضعیف خود به قصد کسب فرست و به تأخیر انداختن و روشکستگی از آن استفاده کنند، دستکاری افزایشی سود حسابداری است. این کار قابلیت اتکای سود حسابداری را کاهش می‌دهد و در نتیجه موجب کاهش کیفیت سود می‌شود. نتایج حاصل از این فرضیه همسو با پژوهش (Rosner¹، ۲۰۰۳) است. همچنین مطابق با پژوهش بهرامی و ایزدی نیا (۱۳۹۹) است. با توجه به نتایج به دست آمده از فرضیه دوم این پژوهش، مشخص شد که متغیر توانایی مدیریت با سطح معناداری کمتر از ۵ درصد و ضریب منفی، تاثیر معکوس و معناداری بر بحران مالی دارد. بنابراین فرضیه ای دوم تایید می‌شود، بدین معنی که با افزایش توانایی مدیریت، بحران مالی کمتر می‌شود. نتایج حاصل از این فرضیه همسو با پژوهش مشایخی و حاجی عظیمی (۱۳۹۷) و خواجهی و قدیریان آرانی (۱۳۹۶) است. با توجه به نتایج به دست آمده از فرضیه سوم این پژوهش، مشخص شد که متغیر حاصلضرب مدیریت سود تعهدی و توانایی مدیریت دارای سطح معناداری کمتر از ۵ درصد و ضریب منفی است بنابراین می‌توان گفت که توانایی مدیریت بر ارتباط بین مدیریت سود و بحران مالی تاثیر معنادار دارد و این تاثیر به صورت معکوس است. بنابراین فرضیه ای سوم تایید می‌شود، بدین معنی که با افزایش توانایی مدیریت و افزایش مدیریت سود تعهدی و تعامل آنها، بحران مالی کمتر می‌شود. یعنی در شرکتهایی که از مدیران توانمند استفاده می‌کنند در این شرکتها مدیران از توانمندی‌های خود استفاده کرده و مدیریت سود را در جهت منافع شرکت هدایت نموده در واقع در این شرکتها مدیریت سود کارا اتفاق می‌افتد و این مساله به دنبال خود کاهش بحران مالی را دارد. نتایج حاصل از این فرضیه همسو با پژوهش خواجهی و قدیریان آرانی (۱۳۹۶) است.

- با توجه به اینکه مدیران توانمند به واسطه توانایی‌ها و شناخت بیشتری که از فضای تجاری و کسب و کار دارند قادرند شرایط محیطی و اقتصادی شرکت را بهتر سنجیده و از بحران مالی شرکت جلوگیری نمایند. لذا به شرکتها پیشنهاد می‌شود از مدیران توانمند بهره ببرند تا شرکت دچار بحران مالی نشده و از این طریق بتوانند ارزش شرکت را حفظ کرده و از احتمال وقوع بحران مالی پیشگیری کنند.
- به سرمایه‌گذاران پیشنهاد می‌شود در انتخاب شرکت‌ها به عوامل توانایی مدیریت توجه خاصی بنمایند؛ زیرا توانایی مدیریتی در راستای منافع سرمایه‌گذاران بوده و مدیران توانمند سعی بر آن دارند با پیش‌گیری از بحران مالی در جهت حفظ منافع سهامداران و سرمایه‌گذاران قدم بردارند.
- با توجه به اینکه وقتی که مدیریت سود تعهدی شرکت بیشتر باشد در این صورت مدیران به احتمال زیاد اقدام به مدیریت سود فرست طلبانه کرده و سود را در جهت منافع خود دستکاری کنند که این مساله به دنبال خود شرکت را با بحران مالی مواجه خواهد کرد لذا به تحلیلگران توصیه می‌شود در تحلیلهای خود به مدیریت سود توجه داشته باشند.

منابع

- ✓ ابراهیمی، سیدکاظم، بهرامی نسب، علی، ممثی، رضا، (۱۳۹۵)، تاثیر بحران مالی بر کیفیت سود، مجله علمی پژوهشی بررسی‌های حسابداری و حسابرسی، دوره ۲۳، شماره ۴، صص ۴۱۵-۴۳۴.

¹ Rosner

- ✓ اعتمادی، حسین، عبدالی، لیلا، (۱۳۹۶)، هموارسازی سود و عملکرد قیمت سهام در بحران مالی، فصلنامه علمی پژوهشی حسابداری مالی، سال هفتم، شماره ۲۵، صص ۱-۲۸.
- ✓ بولو، قاسم، طالبی، میثم، (۱۳۸۹)، معیارها و مدل‌های اندازه‌گیری کیفیت سود. ماهنامه اقتصادی بورس، شماره ۱۲، صص ۱۰-۱۸.
- ✓ بهارمقدم، مهدی، کوهی، علی، (۱۳۸۹)، بررسی نوع مدیریت سود در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران، مجله دانش حسابداری، شماره ۲، صص ۷۵-۹۳.
- ✓ بهرامی، زینب، ایزدینیا، ناصر، (۱۳۹۹)، بررسی تحلیل تأثیر مدیریت سود و استراتژی تجاری بر ریسک ورشکستگی در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید اشرفی اصفهانی، دانشکده علوم اداری و اقتصاد.
- ✓ تقوی، مهدی، (۱۳۸۹)، بررسی اثر بحران اقتصادی غرب بر بورس اوراق بهادار تهران، فصلنامه مطالعات مالی، شماره پنجم، صص ۱-۲۴.
- ✓ جمالیان پور، مظفر، تقی، علی، (۱۳۹۲)، افلام تعهدی غیرمنتظره، انحراف پایداری سود و بحران مالی، دانش حسابداری، دوره ۴، شماره ۱۲، صص ۷-۳۳.
- ✓ حجازی، رضوان، محمدی، شاپور، اصلاحی، زهرا، آقاجانی، مجید، (۱۳۹۱)، پیش‌بینی مدیریت سود با استفاده از شبکه عصبی و درخت تصمیم در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران، بررسی‌های حسابداری و حسابرسی، شماره ۲، صص ۳۱-۴۶.
- ✓ حمیدیان، محسن، جنت مکان، حسین، فلاح، هاجر، (۱۳۹۹)، پایداری مالکیت نهادی راهکاری مناسب جهت کنترل مدیریت سود واقعی، پژوهش‌های حسابداری مالی و حسابرسی، دوره ۱۲، شماره ۴۷، صص ۱۶۹-۱۹۰.
- ✓ خواجهی، شکرالله، قدیریان آرانی، محمدحسین، (۱۳۹۶)، نقش توانایی مدیریت در پیش‌بینی بحران مالی، پژوهش‌های حسابداری مالی، دوره ۹، شماره ۴، صص ۸۳-۱۰۱.
- ✓ زین افزا، مینا، ذوالفقاری، مهدی، اکبریان، مریم، (۱۳۹۶)، نقش سرمایه گذاران نهادی در رابطه بین مدیریت سود و بازده دارایی‌ها، مطالعات مدیریت و حسابداری، دوره ۳، شماره ۴، صص ۳۲۴-۳۳۴.
- ✓ سهیلی، کیومرث، میرزایی رشنو، آذر، (۱۳۹۲)، بررسی ارتباط بین بحران مالی جهانی و رشد اقتصادی در ایران، پایان نامه کارشناسی ارشد اقتصاد، دانشگاه رازی کرمانشاه.
- ✓ سهیلی، کیومرث، باری، سمانه، بهشور، اسحاق، (۱۳۹۶)، تأثیر بحران مالی جهانی بر اهرم مالی شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران، فصلنامه پژوهش حسابداری، دوره ۷، شماره ۱، صص ۱-۱۶.
- ✓ فرهی بوزنجانی، بروز، (۱۳۸۴)، معرفی الگوی توسعه توانایی‌های مدیریتی مورد نیاز مدیران، دانش مدیریت، شماره ۶۸، صص ۷۳-۹۲.
- ✓ کامیابی، یحیی، پرهیزگار، بتول، (۱۳۹۵)، بررسی رابطه بین سرمایه گذاران نهادی و همزمانی قیمت سهام در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران، دانش سرمایه‌گذاری، دوره ۵، شماره ۱۷، صص ۱۶۵-۱۸۶.
- ✓ کریمی، کیانا، رهنمای روپیشته، فریدون، (۱۳۹۴)، تورش‌های رفتاری و انگیزه‌های مدیریت سود. دانش حسابداری و حسابرسی مدیریت، دوره ۴، شماره ۱۴، صص ۱۵-۳۲.
- ✓ مشایخی، بیتا، حاجی عظیمی، فرزاد، (۱۳۹۷)، اثر بخشی توانایی‌های مدیریتی بر عملکرد شرکت در مراحل چرخه عمر، پژوهش‌های تجربی حسابداری، دوره ۷، شماره ۲۷، صص ۲۹-۵۴.

- ✓ معین الدینی، پرستو، هاشمی، سیما، (۱۳۸۲)، ارزیابی کارایی واحدهای اجرایی گمرک ایران از طریق روش تحلیل پوششی داده‌ها (DEA)، مدیرساز، شماره ۱۴، صص ۳۲-۳۸.
- ✓ مهرگان، محمد رضا، (۱۳۸۳)، پژوهش عملیاتی پیشرفت، انتشارات کتاب دانشگاهی، چاپ اول.
- ✓ Altman, E. E. Hotchkiss, (2006), Corporate Financial Distress and Bankruptcy: Predict and Avoid Bankruptcy, Analyze and Invest in Distressed Debt, Hoboken, New Jersey, U.S.A. John Wiley & Sons, Inc.
- ✓ Balsam, S., Bartov, E. and Marquardt, C. (2002). Accruals management, investor sophistication, and equity valuation: evidence from 10-Q filings. *Journal of Accounting Research*, 40(4), 987–1012.
- ✓ Bertrand, M., A. Schoar. (2003), “Managing with style: The effect of managers on firm policies”. *Quart. J. Economy*, (4) 188, 1169-12080.
- ✓ Burgstahler, D. and Dichev, I. (1997). Earnings management to avoid earnings
- ✓ Bushee, B.J (1998). “The Influence of Institutional Investors on Myopic R&D Investment Behavior”, *Accounting Review*, 73(July):305-334.
- ✓ Charnes, A., Cooper, W. W., Rhodes, E., (1978). Measuring the Efficiency of Decision Making Units. *European Journal of Operational Research*, 2, 429–444.
- ✓ Dechow, J., Massa, M., & Matso, P. (2012), "Shareholder Investment Horizons and the Market for Corporate Control", *Journal of Financial and Economics*, Vol. 76, pp. 135-165.
- ✓ Dechow, P. M., R.G. Sloan and A.P. Sweeney.(1995). Detecting earnings management.The *Accounting Review* 70(2): 193-225.
- ✓ decreases and losses. *Journal of Accounting and Economics*, 24, 99–126.
- ✓ Demerjian, P. Lewis, M., Lev, B., and M, Sarah, (2010), “Managerial Ability and Earnings Quality”, Available online at www.ssrn.com.
- ✓ Farrell, M. J. (1957). The measurement of productive efficiency. *Journal of the Royal Statistical Society*, 120, 252-290.
- ✓ Fosberg, R. "Capital Structure and Financial Crises", working paper, 2012, William Paterson University
- ✓ Healy, P. M. and. Wahlen J. M. (1999). A Review of the Earnings Management Literature and Its Implications for Standard Setting, *Accounting Horizons*, 13, 365-383.
- ✓ Hosseini, M., Chalestorib, K. N., Rezahi H, S., & Ebrahimia, E. (2017), A Study on the Relationship Between Earnings Management Incentives and Earnings Response Coefficient. *Procedia Economics and Finance*, Vol. 36, Issue.16, pp.232 – 243.
- ✓ Jantadej, P. (2006). Using the Combination of Cash Flow Components to Predict Finance Distress. Ph.D. Thesis. The Graduate College at the University of Nebraska.
- ✓ Liu, Q.; Zhou (Joe) Lu (2007). "Corporate governance and earnings management in the Chinese listed companies: A tunneling perspective." *Journal of Corporate Finance*, 13, pp. 881–906.
- ✓ Lynch, R.L., and Cross, K.F. (1991). Measure Up- The essential Guide to Measuring Business Performance. London: Mandarin.
- ✓ Rosner, R.L. (2003), “Earnings Manipulation in Failing Firms”, *Contemporary Accounting Research*, 20, PP. 361-408.
- ✓ Scott, W. (2009). *Financial Accounting Theory*, Printice Hall, United States.
- ✓ Yoon, S. and A. Miller, (2002),”Cash From Operation and Earning Management in Korea”, *The international journal of Accounting*, 37,PP.341-355.